

lode vi, som sagt, ogsaa den Valgret, som gælder til Folketinget, bestaa, idet vi blot søge at gennemføre den yderligere. Jeg forstaar derfor ikke, at man kan gøre gældende, at der er en Modsigelse til Stede. Er det en Modsigelse, er det en Modsigelse i Grundloven, thi den har sagt, at den lige og almindelige Valgret ikke skal være eneherkende, idet derskal være et andet Ting ved Siden af Folketinget, hvor Tallet ikke er alene raadende, men hvor andre Hensyn ere bestemmende med Hensyn til Repræsentationens Sammensætning. Dette Modsetningsforhold indenfor Grundloven røre vi ikke ved. Vi stille os paa Folketingets Standpunkt og gennemføre kun yderligere den lige og almindelige Valgret. Saa siger man, at det bliver til Fordel for Mindretallene. Men det, at man ikke hidtil har vist dem Retfærdighed ud fra den almindelige lige Valgrets Synspunkt og nu søger at gennemføre Retfærdigheden og at give dem en bedre Stilling, mener jeg ikke skulde være en Indvending mod vort Forslag, naar det i øvrigt ikke strider mod de Grundsætninger, som man fra alle Sider holder højt med Hensyn til Folketingets Sammensætning. Naar det blev sagt, at vort Forslag er et Ultimatum, vil jeg kun værge mig imod, at jeg skulde have anset mig berettiget til at stille noget Ultimatum for denne Sags Vedkommende. Jeg er naturligvis som alle Tider rede til Forhandling, men ganske vist, det, der er vort faste Udgangspunkt, er naturligvis, at skulle vi reformere Grundloven, bør vi ikke reformere den saaledes, at vi opstille forældede, uretfærdige Regler, men vi bør holde os til den Ordning, som man nu alle Vegne indfører, og som vi derfor ogsaa, hvis vi ville følge med Tiden, maa slutte os til.

Rottbøll: Jeg vil blot sige, at jeg har forlangt et klart Svar paa mit Spørgsmaal om Ministeriets Opfattelse af Landstingsopløsningens Rækkevidde, men det er jo fuldstændig rigtigt, som den højtærede Konseilspræsident siger, at for at jeg skal kunne medvirke til denne Sags Gennemførelse, maa Svaret tillige gaa i den Retning, som vi mene. Derimod synes jeg ikke, at den højtærede Konseilspræsident

ganske har Ret, naar han hævder, at et Svar, som vilde være tilfredsstillende for os, vilde være utilfredsstillende for mange andre Partier. Han har kun for saa vidt Ret, som der i det andet Ting fra forskellige Sider er hævdet en modsat Anskuelse af den, vi have. Men hvad selve den højtærede Ministers eget Parti, Reformpartiet, angaar, ved man egentlig ikke, hvordan det staar. Og naar den højtærede Konseilspræsident siger, at hvis han vilde besvare dette Spørgsmaal enten i den ene eller den anden Retning, vilde deraf opstaa Strid, maa jeg dog hævde, at af selve Svaret, enten det nu gaar i den ene eller den anden Retning, kan der foreløbig ikke komme stor Strid. Man kan være mere eller mindre fornøjet med det, mere eller mindre tilfreds med Ministeriets Stilling, men der vil foreløbig ikke komme til at staa stor Strid derom. Striden vil derimod komme, hvis man vedtager en Grundlovsændring, og Landstingets Opløsning saa bliver et Resultat, da vil det gaa ud over det, som det ene eller det andet Parti mener er det rette, og da først vil Striden komme. Det er for at undgaa denne storpolitiske Kamp, at vi, inden vi indlade os paa nogen Grundlovsændring, ønske at vide, hvorledes Ministeriets Stilling er til Sagen.

Madsen-Mygdal: Jeg ønsker endnu at gøre nogle Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der fremkom fra det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Matzen) og det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen). Det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds var atter inde paa de Tal, han fremførte første Gang, han havde Ordet, og vilde af dem udlede en Ret for adskillige Partier udenfor Reformpartiet til et større Antal Repræsentanter, end de nu have. Det kan imidlertid være noget tvivlsomt, hvad man kan bygge paa de nævnte Tal; de ere ikke absolut vejledende. For at nævne et enkelt Eksempel, ved det ærede Medlem vist meget godt, at Rebellerne, som man plejer at kalde dem, ved sidste Valg fik 42,000 Stemmer — det er jo deres Trøst, at de, uagtet de kun fik 9 Kandidater valgte, dog havde et saa stort Stemmetal blandt Vælgerne —, og at de moderate havde